

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/381/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414205548
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1414205548.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť, Olejkárska 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736, zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom Námestie Martina Benku 9-C1, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: Ing. U. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. A.. XXX/X, 841 04 Bratislava, o zaplatenie 50,70 eura, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 50,70 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 16,50 eura a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 59,14 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Vladimíra Kána, advokáta so sídlom Námestie Martina Benku 9-C1, Bratislava, vedený v Slovenskej sporiteľni, a. s., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, G.: X. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, SWIFT: GIBASKBX, VS 1325472.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 50,70 eura, nakoľko žalovaný sa dňa 04.07.2013 v dopravnom prostriedku žalobcu na výzvu revízora nepreukázal platným cestovným lístkom.

Súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 30Ro/351/2014-7 zo dňa 28.05.2014, proti ktorému podal žalovaný odpor s odôvodnením, že v deň, keď mal podľa tvrdenia žalobcu cestovať v dopravnom prostriedku žalobcu, nebol v Bratislave, zo strany žalobcu ide o vymyslenú udalosť krachujúcej firmy.

Žalobca vo vyjadrení k odporu zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v žalobe. Poukázal na to, že osobné údaje žalovaného boli zistené z predloženého občianskeho preukazu, ktorým sa žalovaný preukázal revízorovi a ktorý nie je na oficiálnej stránke Ministerstva vnútra SR evidovaný ako stratený alebo odcudzený. Poukázal tiež na to, voči žalovanému eviduje ďalších 9 neuhradených pokút, z čoho je zrejmé, že úmyselne a pravidelne porušuje prepravné podmienky.

Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie na termín 23.02.2016, na ktoré sa však napriek riadnemu predvolaniu žalobca, jeho právny zástupca a ani žalovaný neodstavili, pričom svoju neúčast' neospravedlnili a nepožiadali ani z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, preto súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v ich neprítomnosti.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil, nasledovný skutkový stav:

Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 04.07.2013 (č.l. 2 spisu) súd zistil, že žalovaný sa dňa 04.07.2013 o 15.40 hod. v električke na linke č. 2 na úseku zastávok Polus a Zátišie na výzvu revízora nepreukázal platným cestovným lístkom (cestoval bez cestovného lístka) a odmietol zaplatiť cestovné a úhradu za cestovanie bez platného cestovného lístka. Na uvedenom hlásení o porušení tarifných a prepravných podmienok je žalovaný okrem svojho mena a priezviska, identifikovaný aj dátumom narodenia XX.XX.XXXX, číslom preukazu totožnosti B. XXXXXX a trvalým pobytom U. A.. XXX/X, XXX XX Bratislava. Z kontrolného cestovného lístka, ktorý je pripojený k predmetnému hláseniu o porušení tarifných a prepravných podmienok, súd zistil, že kontrola sa vykonala dňa 04.07.2013 o 15.40 hod.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 760 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 8 ods. 5 zákona č. 514/2009 Z. z. o doprave na dráhach cestujúci, ktorý sa v dráhovom vozidle alebo bezprostredne po vystúpení z dráhového vozidla nepreukáže platným prepravným dokladom osobe oprávnenej kontrolovať prepravné doklady, je povinný na mieste zaplatiť prirážku k základnému cestovnému (ďalej len "prirážka") a cestovné od nástupnej stanice alebo zastávky do cieľovej stanice alebo zastávky podľa tarify cestovného, alebo preukázať sa dokladom totožnosti na zaznamenanie údajov potrebných na vymáhanie prirážky a cestovného.

Podľa § 8 ods. 6 zákona č. 514/2009 Z. z. o doprave na dráhach prirážka je v železničnej doprave najviac stonásobok základného cestovného v prvom tarifnom pásme bez príplatkov a zliav; v mestskej doprave je to najviac stonásobok základného cestovného.

Podľa Tarify a Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave účinnej v rozhodnom období základné cestovné predstavovalo sumu 0,70 eura a úhrada za cestovanie bez platného cestovného lístka predstavovala sumu 50,- eur.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovaný cestoval dňa 04.07.2013 o 15.40 hod. v električke na linke č. 2, pričom na úseku zastávok Polus a Zátišie sa na výzvu revízora nepreukázal platným cestovným lístkom (cestoval bez cestovného lístka) a odmietol zaplatiť cestovné a úhradu za cestovanie bez platného cestovného lístka. Tým mu vznikla v zmysle citovaných ustanovení zákona, Tarify a Prepravného poriadku povinnosť zaplatiť žalobcovi cestovné 0,70 eura a úhradu 50,- eur.

Žalovaný sa v konaní bránil tým, že v deň, keď mal podľa tvrdenia žalobcu cestovať v dopravnom prostriedku žalobcu, nebol v Bratislave. Žalovaný nenavrhol v konaní vykonať akékoľvek dôkazy, a to ani na preukázanie skutočnosti, kde sa v inkriminovaný deň nachádzal, príp. s kým. Nespochybňoval ani údaje v hlásení o porušení tarifných a prepravných podmienok, kde je identifikovaný svojím menom a priezviskom, dátumom narodenia, číslom preukazu totožnosti a trvalým pobytom. Súd preto vychádzal z uvedeného hlásenia, ktoré v spojení s kontrolným cestovným lístkom jednoznačne preukazuje, že žalovaný dňa 04.07.2013 o 15.40 hod. cestoval v dopravnom prostriedku žalobcu a na výzvu revízora sa nepreukázal platným cestovným lístkom.

V tejto súvislosti súd len na okraj poukazuje na to, že iba na tunajšom súde sa proti žalovanému v minulosti viedlo 13 súdnych konaní (všetky sú právoplatne skončené), v ktorých si žalobca uplatňoval proti nemu pohľadávku z titulu cestovania bez platného cestovného lístka. V jednom z týchto súdnych konaní (4C/52/2015) sa dokonca žalovaný bránil (neúspešne) rovnakým tvrdením, že v čase cestovania v dopravnom prostriedku žalobcu sa vôbec nezdržoval v Bratislave. V súčasnosti sú proti žalovanému vedené tri takéto súdne konania. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný pravidelne porušuje prepravné podmienky žalobcu.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p. tak, že žalovanému ako neúspešnému účastníkovi konania uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 16,50 eura a z náhrady trov

právneho zastúpenia vo výške 59,14 eura na účet právneho zástupcu žalobcu s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p..

Čo sa týka samotnej výšky trov právneho zastúpenia, žalobca žiadal priznať túto náhradu za 4 úkony právnej služby po 16,60 eura + 20% DPH (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. pokus o zmier, ďalšia porada s klientom, 3. podanie žaloby, 4. vyjadrenie k odporu) a 3x režijný paušál po 8,04 eura + 1x po 8,39 eura + 20% DPH, spolu vo výške 118,69 eura.

V prvom rade treba uviesť, že úkon právnej služby - pokus o zmier nemožno považovať za úkon, ktorý by bol vykonaný v konaní pred súdom (po podaní žaloby) a ani v priamej a bezprostrednej súvislosti s ním, keďže takýto úkon nie je podmienkou na uplatnenie práva na súde. Preto trovy právneho zastúpenia spojené s takýmto úkonom súd nepovažoval za trovy účelne vynaložené na uplatňovanie práva žalobcu v predmetnej veci podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a tak náhradu trov právneho zastúpenia za tento úkon právnej služby žalobcovi nepriznal. Pre úplnosť treba dodať, že aj keby súd tento úkon posudzoval ako úkon právnej služby - ďalšia porada s klientom (ako bol v žalobe tiež označený), rovnako by za neho náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal, keďže jeho vykonanie v predmetnej veci by vzhľadom na charakter posudzovanej veci (bližšie rozvedený nižšie) bolo neúčelné, nehospodárne a nadbytočné, navyše jeho vykonanie nebolo v konaní žiadnym spôsobom preukázané.

V nadväznosti na uvedené potom, ak by aj neboli splnené predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., bolo možné priznať žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia len za tri úkony právnej služby po 16,60 eura + 20% DPH (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. podanie žaloby, 3. vyjadrenie k odporu) + 2x režijný paušál po 8,04 eura a 1x po 8,39 eura + 20% DPH (§ 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.).

Súd však dospel k záveru, že je na mieste v súlade s ustanovením § 150 ods. 2 O.s.p. pristúpiť k zníženiu náhrady trov právneho zastúpenia, a to z dôvodu, že v posudzovanej veci ide o drobný spor a trovy konania považoval súd za neprimerané voči uplatnenej pohľadávke. Celkové trovy konania (tri úkony právnej služby, režijný paušál, DPH a súdny poplatok) presahujú výšku uplatnenej pohľadávky. Nemožno pritom odhliadnuť od skutočnosti, že v danej veci sa jedná o tzv. formulárovú žalobu, teda o žalobu, ktorá sa od iných žalôb toho istého žalobcu v totožných veciach líši v zásade iba identifikačnými údajmi žalovaného a dopravného prostriedku, v ktorom žalovaný cestoval. Skutkový základ žaloby (s výnimkou dátumu cestovania v dopravnom prostriedku), vrátane právnej argumentácie, ich štylizácia a formálne vyjadrenie sú však prakticky totožné. Za takýchto okolností možno konštatovať, že spísanie takejto formulárovej žaloby predstavuje skôr administratívny úkon, ako vykonanie úkonu právnej služby. Priznanie náhrady trov právneho zastúpenia v plnej výške by nezodpovedalo ani povahe a dĺžke konania, a ani náročnosti a rozsahu poskytovaných právnych služieb, keďže v prejednávanej veci išlo o jednoduchú vec, ktorá z hľadiska vynaloženého úsilia, odbornosti a času právneho zástupcu, nemohla klásť na neho žiadne väčšie nároky.

Možno teda uzavrieť, že trovy konania v posudzovanej veci považoval súd vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke za neprimerané, pričom za primerané a zodpovedajúce účelu právneho zastúpenia v posudzovanej veci považoval súd priznanie náhrady trov konania za súdny poplatok za žalobu vo výške 16,50 eura a za trovy právneho zastúpenia vo výške zodpovedajúcej dvom úkonom právnej služby po 16,60 eura + 2x režijný paušál po 8,04 eura + 20% DPH. Na podporu správnosti záverov, z ktorých súd vychádzal pri určení primeranej výšky náhrady trov právneho zastúpenia, súd dáva tiež do pozornosti nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 3923/11 zo dňa 29.03.2012, v ktorom ústavný súd dospel k obdobným záverom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený

na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.